

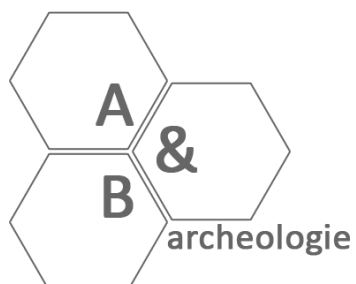
2018.131

Nota Ouwegem Landegemstraat 37

Programma van maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

17-1-2022

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Ouwegem Landegemstraat 37 (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat een landschappelijk booronderzoek, eventueel gevolgd door een verkennend en waarderend booronderzoek en/of proefputtenonderzoek in functie van steentijd artefactensites, en een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van het vooronderzoek beschreven.

Het landschappelijk bodemonderzoek toonde duidelijk aan dat de bodemopbouw danig geroerd werd dat archeologische sporen niet langer meer aanwezig kunnen zijn. Verder archeologische boringen en proefsleuven bleken hierdoor niet meer zinvol. De bodemopbouw kenmerkt zich door sterke diepgaande puinhoudende lagen te linken aan de voormalige en huidige bewoning. Slechts op één locatie, aan de uiterste zuidwestelijke rand van het terrein (boorpunt 7) kon een relatief onverstoorde bodem aangeboord worden waarbij sprake is van een AC-profiel en waarbij de C-horizont zich op 50cm diepte bevindt. Elders werden boringen gestaakt door ondoordringbaar grof puin en werden diepgaande vergraven puinhoudende lagen geattesteerd. Ter hoogte van de voormalige koeienstal, boorpunt 5, bleek een sterk puinhoudend dempingspakket aanwezig, wellicht de opvulling na de opbraak.

Concluderend kan gesteld worden dat geen archeologische sporen meer verwacht worden binnen de grenzen van het terrein. De bodem kenmerkt zich immers door diepgaande puinhoudende lagen die dieper reiken dan het archeologische vlak. Slechts op één plaats, aan de uiterste zuidwestelijke rand van het terrein werd de C-horizont waargenomen op 50cm. Elders toonden de boringen aan dat de vergraven lagen veel dieper reiken. De voormalige bewoning (boerderij met stallingen, aal- en mestputten, ...) en de huidige bebouwing (zwembad, funderingen, steenslag/verhardingen, te behouden delen, ...) hebben voor een zware verstoring gezorgd van het bodemarchief en bijgevolg ook het archeologisch erfgoed. Om deze redenen is een verder onderzoek niet zinvol om uit te voeren.

¹ Acke, Bracke, Hagen 2018a, 2018b.